

Sognebladet for Nørholm

Foto: Kirsten Klein

INDHOLD:

- Maria og julen
- Koncert med Aalborg Pigekor
- Fastelavn og Gospel
- Om Limfjorden og Nørholm
- Gadebørn i Dar Es Salaam
- Pensionistnyt

Salmedigteren, kunstkenderen Lisbeth Smedegaard Andersen har skrevet en fantastisk spændende bog om Marias historie og billederne af hende kaldet: »Gudsmoder og himlens veninde«. Her er et udpluk fra bogen som handler om: »Maria og julen«.

Skotte

»Jomfruens navn var Maria«

En af de første salmer, jeg lærte udenad, var julesalmen om barnet, der var født i Betlehem. Ret gammel har jeg ikke været, men jeg husker den højtidelige følelse af at tage ord som »guld, røgelse og myrra skær« i munden. Senere kom det med de lyseblå stjernetæpper. Og hvis man var opmærksom og kikkede på de voksne, lærte man snart at synge med på gentagelserne og de mange halleluja'er:

Et barn er født i Betlehem,
Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!

Man kunne give sig hen i rimene og være med. Indholdet forstod jeg endnu ikke, men oplevelsen grundlagde den første kærlighed til de gamle salmer. Og det varede ikke længe, før ordene føjede sig sammen og dannede billeder på nethinden:

En fattig jomfru sad i løn
sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!

Han lagdes i et krybberum...

Man kunne se det hele for sig, ja, det var som en levende julekrybbe, skabt i ord, der som svajende søjler rejste sig over dagligsproget, så der blev højt til loftet. Og da jeg som fireårig fik min første julekalender, forestillede den naturligvis stalden i Betlehem med den fattige jomfru, barnet i

krybben, stjernen over stalden og alle englene. Den var med glimmer, bagsiden var af himmelblåt silkepapir, og holdt man den op foran vinduet i stuen, skinnede decemberers bløde skumringslys igennem de åbne luger, jomfruen så alt andet end fattig ud i sin lange lyseblå kjole, og det var ganske forunderligt.

Men hvem var hun egentlig, denne fattige jomfru? Ja, nøgternt set ved vi ikke ret meget andet om hende, end at hendes navn var Maria, at hun var mor til Jesus, og at hun boede i byen Nazaret i Galilæa. Ikke engang Det Nye Testamente er særligt meddelsomt. Blandt evangelisterne har Mattæus og Lukas hende med i de indledende kapitler om Jesu forhistorie og barndom, Johannes fortæller om hendes tilstedeværelse ved korset Langfredag, men ellers nævnes hun kun sporadisk.

Julenat

En anden af vore kirkekunstnere, Arne Haugen Sørensen, går tilsyneladende mere traditionelt til værks i sit julebillede. Ved første øjekast er det et meget yndefuldt billede af fødslen med Maria, der sidder gan-

ske nøgen på et rødt tæppe med et lillebitte Jesusbarn i armene. Josef knæler ned ved siden af hende med den blå kappe - eller bare et lille blå tæppe - om hendes ryg, mens han med sit Janusansigt ser ned på barnet og ud mod os. Der er kærlig ømhed i i hans omsorg for Maria. Lyset falder på den del af hans ansigt, der vender ud af billedet, som om stjernen står over stalden, selvom man ikke kan se den. Bag ved i mørket lyser tre sæt øjne - dyrene selv kan man ikke se.

Fødslen er foregået i en stald. Som man ofte kan se på gamle billeder, er noget af taget i stykker. Man opfatter det som et symbol på det gamle tempel eller den gamle gudsdyrkelse, der er ved at styrte sammen: Nu fødes det nye. Men stalden i Haugen Sørensen's billede ligner mere et skab eller et af de små altre, man kan finde ved vejene i vinmarkerne nede sydpå. Et lidt medtaget skab med åbne låger. Som om noget, der længe har været gemt væk, nu pludselig åbenbares igen, og man har glemt, hvor smukt det er!

Farverne, stemningen, lyset: Alt signalerer glæde. Som om man bag om vores moderne glemsel og overfladiskhed pludselig tvinges til at huske, at dette barn er svar på en fundamental længsel, en længsel, der bor i os alle, måske bare som et håb om en fremtid, en kærlighed, en mere lysfyldt verden - alt det, vi ikke selv kan skabe, men må tage imod. Det var den glæde, et nyfødt barn repræsenterer for to mennesker, for hvem en ny verden og fremtid er blevet til. Men den er mere end det: Da Gud lod sig føde som et nyfødt, værgeløst barn, fik vores liv en ny retning.

Det kan gemmes af vejen. Men evangeliet om barnet, troen på Guds barmhertighed er til liv. Det kan forkyndes i den institution, vi kalder kirken, men det lever i de mennesker, der samlet om den fælles opgave, den fælles glæde og giver den liv i verden.

Margrethe
Grarup

Søndag d. 11. marts: GOSPEL OG WORKSHOP

Gospelkoncert i kirken kl. 19.30
Workshop kl. 14.00-17.00 i kirken

Gratis fællesspisning kl. 17.15-18.30

For 4. gang har vi den fornøjelse at indbyde til ovennævnte arrangement.

Tilmelding: Kurt, 5120 0798

Ib, 9834 1207 / 2483 9602

senest torsdag d. 8. marts.

Koncert med Aalborg pigechor

Søndag d. 5. feb. kl. 19.30

Aalborg Pigechor har eksisteret i over ti år med mange forskellige sangere og har gennem årene varieret meget i størrelse.

Netop nu er koret opblomstret og står klar til at give en koncert med 15 korister og Flemming Danstrup stadig som erfaren dirigent. Koret optræder altid med et blandet repertoire, der taler til et bredt musikelskende publikum

Billeder fra høstgudstjeneste og fest

FASTELAVN

Søndag d. 19. februar kl. 14.00

Vi forsøger at gentage succesen fra de sidste år med samme gode festblanding af børnegudstjeneste med Skokikor i kirken, tøndeslagning, fastelavnsfortæring og leg/dans med festlig musik af de 2 samme gode musikere.

Limfjorden og Nørholm

Fra pragt- og Hovedværket om Limfjordens billeder og steder (som jeg vil kalde Årets Julegaveidé i den genre!) af HANS EDVARD NØRREGÅRD-NIELSEN og KIRSTEN KLEIN har jeg »hugget« afsnittet om Nørholm og ikke mindst vores kirkes klenodie: Altertavlen med Jens Anders Beldenak. Forfatteren/kunstkenderen Hans Edvard har haft travlt. For godt nok har han været der (graver John lukkede ham ind!) men en del af artiklen om vores Limfjordssted og kirke bygger på hvad han har læst. Derfor er der adskillige unøjagtigheder i det følgende. Bl.a. hænger processionskorslet ikke længere over korbuen men på en sidevæg (efter sidste restaurering) kirken er HELT kalket minus de steder hvor der er kalkmalerier og ikke kun delvis som han skriver. Historien om at altertavlen kommer fra en nedreven kirke i Beldenaks fødeby Brøndum holder heller ikke vand efter langt de fleste historieksperters mening (deres svar får I senere!) Endelig har han helt fatalt glemt at det var Reformationens skyld, at Jens Anders Beldenak som sidste katolske biskop over Fyns stift blev afsat!!! og ikke den historie, han kommer med. Men udover de skønhedsfejl er det en fremragende fortælling han leverer også om Nørholm her nedenfor. (Hvis nogen skulle ønske at møde op i kirken og høre om altertavle osv. stiller jeg gerne op!)

Skotte

Beldenak

Nørholm Kirke ligger lidt oppe i højderne mod øst. Der er blevet bygget og ændret på den gennem tiden. Det oprindelige romanske skib og kor mistede således den tilhørende apsis, hvis let krummede sten ses genanvendt flere steder i forbindelse med nogle mere gotiske tilføjelser.

Nu ligner Nørholm by de fleste andre af sin slags, og det er et held for dem, der bor i husene, for nogle ældre fotografier fasthol-

der en tidligere bebyggelse, som om de var fra før udflytningen. Bygningerne klumper sig, som når Karen Blixen i »Sorg-Agre« fortæller om: »Landsbyens Straatage, der trykkede sig i et langt Dalstrøg, som en Gruppe brune Paddehatte - en egen lav, haardfør Markens Grøde - fortalte Bondens Historie fra Vuggen til Graven, det Menneske, der stod Jorden nærmest og hørte til den, som trivedes i et frugtbart Aar, og døde i de Aar, hvori Tørken eller den tidlige Nattefrost satte ind.

Lidt højere oppe end Landsbyen, over Kirkegaardsmurens vandrette hvide Linie, og med et Par høje Poppers lodrette flaskegrønne Omrids ved Siden, forkyndte Kirken, hele Synskredsen rundt, at dette var et kristent Land. Landets Børn kendte den som et mærkeligt Hus, kun beboet af Mennesker nogle faa Timer hver syvende Dag, men med en klar, stærk Stemme i sig til at synge Landets Sorger og Glæder ud - den enkle kantede Legemliggørelse af Folkets Tro paa højere Magters Retfærdighed og Miskundhed.

Men der hvor, midt imellem kulede Trægrupper, den fornemme pyramideformige Silhuet af klippede Lindealleer hævede sig i Luften, der laa en Herregaard...«

I Nørholm mangler herregården, men her nåede biskoppen fra Viborg ud til Limfjorden, og det gav ham en rigelig andel i det årligt tilbagevendende sildeeventyr langs kysten nedenfor. Det gjorde fra begyndelsen kirken til et væsentligt tilflugtssted, den stammer med sin skråkantssokkel og veltilhuggede kvadre også fra engang omkring 1150 og rejser sig med fornemt disponerede detaljer som den stramme korbue med et lille sengotisk processionskrucifiks ovenover. Som f.eks. også på Gjøl lejrede der sig lidt af overskuddet i kirken, og i Nørholm finder man en udskåret altertavle fra begyndelsen af 1500-tallet, som tilhører kredsen omkring den store billedskærer Claus Berg. I det plumt udformede og delvist kalkede kirkerum lyser den forgyldte altertavle med en glans, der fastholder den døende katolske

kirkes sidste kraftanstrengelser her i landet.

Altertavlen er et tankevækkende værk med en fremstilling af Andersen Beldenak, der var noget så enestående i perioden som en skomagerson fra Brøndum, der i 1501 blev biskop over Fyns Stift. Samt dertil en af sin tids mest skruppelløse og forhadte personer. Han blev født omkring 1460 og har antagelig haft held til at blive optaget på klosterskolen i Vitskøl. Senere gik vejen over Köln til Rom, hvor han blev magister i romerretten og ansat i det pavelige cancelli. Odense ventede og Jens Andersen havde udenlands lært så meget, at han var en anvendelig person, da Christian II havde brug for et skarpt hoved, der kunne legalisere kongens overgreb mod den svenske adel, der er gået over i historien som Det stockholmske Blodbad.

Mikkel Thøgersen havde tidligere besøgt ham i København som en mand hjemmefra, der var kommet frem i verden. »Han var iført en Skindtrøje, Mikkel saa paa den lange, barberede Mund, just som Jens Andersen begyndte at tale til ham. Stemmen var lav og klangløs, men Mikkel hørte, at han satte den ned, fordi det nu just var en som ham, han talte med - hvad han vilde, hvad han hed, Jens Andersen havde ikke god tid«.

Siden faldt det i Mikkel's lod at være den sagesløse udløser af blodbadet, da Jens Andersen Beldenak sender ham af sted med beskeden *Consumatum est*. Johannes V. Jensen og senere Sikker Hansen var optaget af manden, der var draget ud fra Himmerland og derfor ikke var blevet glemt heroppe. Som gamle Thøger siger til Mikkel: »Se til Skomagerens Søn i Brøndum! Hvor langt er han? Jeg har hørt sige, at han er en høj Mand ved Kongen«.

Biskoppen hed Andersen, men blev i sin samtid kaldt Beldenak, og det betød på uvenlig vis skaldenakke, Han var i 1502 ansvarlig for den dom, som kostede rigshofmester Poul Laxmand livet, og det var også ham, der bagefter fordelte den dødes formue med en hovedpart til kronen, men med en

god del af de fynske godser som en dusør til sig selv. Mandens skruppelløse anvendelighed gjorde ham berygtet i samtiden, og det er interessant at se, hvordan han vendte tilbage til hjemegnen med en pragtfuld altertavle, der nu befinder sig i Nørholm Kirke.

Den var måske en gave til en vistnok nedreven kirke i barndomsbyen Brøndum. Det centrale motiv viser en figurrig fremstilling af korsfæstelsen, men anliggendet er i forgrunden biskoppen selv, som han flankeret af en vildmand med hans våbenskjold begærede at gå over i evigheden. Det er et portræt, kunstneren kendte biskoppen, og det er interessant at se dette magtmenneske, som han med foldede hænder og et himmelvendt blik vil minde både Gud og hjemegnen om sin eksistens. Det tæller med, at han som biskop i Odense var overordnet den kirke, hvori Knud den Hellige blev myrdet. Beldenak indgik selv moralsk i den flok, der havde slået ham ihjel, men som for at fralægge sig enhver delagtighed har han på altertavlen inddraget den danske helgenkonge som en stor, både smuk og mandig skikkelse, der udfylder hele nordfløjen. Kongen står som en af kristenhedens stridsmænd i rustning og med løftet sværd, medens han med den venstre hånd støtter våbenskjoldet med de tre løver, som skal vise, hvem vi har foran os.

Folk hjemme i Brøndum må have skulet lidt til den fremstilling, der var en undsigelse af hele fællesskabet og endda på et tidspunkt, hvor de sidste udløbere af den gamle strid skulle komme til udtryk i kampene ved Aalborg og på Øksnebjerg. Selve det skaldede menneske, der på altertavlen har ladet sig fremstille med tykke krøller ned over nakken, kalder på mange overvejelser om folkets sønner i magtens tjeneste, og jeg holder meget af P. Riismøllers karakteristik:

»Jens Andersens skæbne rejser et ondt spørgsmål, smerteligt fordi det vedkommer så mange og rejses så uhjælpeligt for sent. ...Ak Jens Andersen, produkt af en opdragelse i den mægtige kirkes hårdeste disci-

plin, plaget af fødsels mindreværd i en unådig kreds, brugt til statens mest uværdige gøremål i en magtkamp - noget smukt eftermæle kan ikke blive ham til del. Men i sin

flåkæftede trods og sit tragiske overmod var han himmerbo til ydergrænsen. En pilgrims-gang til hans minde i Nørholm - sådan blev altså folkets bedste hoveder af at være under neglen af mænd med bedre ahner og ringere hjerner.« Eller: »Jens Andersen var dømt til de højvelbårnes foragt og had og tvunget ud i en selvhævdelse, ingen karakter går udskadt igennem«.

Jens Andersen blev fordrevet fra sit bispeembede i Odense af en ny bestemmelse om, at kun sønner af riddere kunne beklæde stillingen, og han levede indtil sin død i 1537 i en slags husarrest i Lübeck.

Jeg kommer naturligvis for at se Beldenak, skomagerens dreng, der fik sig sådan anbragt mellem de fine, at de kunne bruge ham til alt det, de helst ikke selv vilde være bekendt. Men der er det sære i Nørholm Kirke, at der i vinduet nord for altertavlen blomstrer nogle smukke eksemplarer af Jomfru Marias Sengehalm. De har bløde og mildt duftende slået sig ned i vindueskarmen, hvor de vistnok nu er fredede. Jomfruen husker alle!

Billeder fra rockgudstjenesten:

Gadebørn i Dar es Salaam

Sister Jean, amerikansk nonne, startede Dogodogo gadebørnsprojektet i 1992 og er stadig aktiv i arbejdet.

Siden starten i små lokaler i Dar es Salaam midtby er Centret vokset med mange afdelinger. Selv arbejdede jeg med gadebørnene fra 93 til 95.

Endnu en gang har jeg sendt penge til Dogodogo børnene fra en indsamling i Nørholm kirke i foråret. Denne gang kom 1.422 kroner derned.

Der er nok at bruge pengene til. Det er barske tider for Dogodogo Center. Det er svært at oppebære donorge, så bestyrelsen for gadebørnsprojektet, med Bernhard Staub i spidsen, har måttet omstrukturere og midlertidigt lukke et af opholdsstederne for at få tingene til at hænge sammen.

Men stadigvæk er det muligt for børn at komme ind fra gaden og få hjælp her og nu: mad, et bad, hjælp af en sygeplejerske, og anden vejledning og hjælp.

For nogle at få et sted at bo, få en dagligdag, komme i skole.

For de lidt ældre at komme i diverse håndværks- eller værkstedsuddannelser.

Der er mange kreative tilbud til børnene, musik, drama, maling, hvor de typisk starter op og bliver motiveret til at få et liv igen væk fra gaden.

Af gode grunde kender jeg ikke de børn, som får hjælp af Dogodogo Center nu. Derfor får I et par beretninger om to meget forskellige af de drenge, jeg havde kontakt med tilbage i halvfemserne.

For begge drengenes vedkommende lærte jeg dem bl.a. at kende gennem mange timers arbejde med tegning og billeder. Gennem billedarbejdet fik de fortalt om deres liv.

Doto var 12 år og havde boet på gaden i mange år. Han huskede ikke selv præcist hvor længe. Han kom fra Moshi i det nordlige Tanzania, men havde været i Dar es Salaam i flere år, inden vi mødte ham.

Han var tvilling, men havde ingen kontakt til sin bror, som også levede på gaden et eller andet sted.

”Da vores forældre blev skilt”, fortalte han, ”flyttede min mor hen til sin nye mand, men hun tog ikke os med. Jeg husker ikke hvor gamle vi var, men meget små. Vores far drak og når han kom hjem bankede han os. Han gav os aldrig noget at spise og vi var altid sultne. Vi gik rundt til naboerne og tiggede mad. Engang jeg så min mor, spurgte jeg hende hvorfor, vi ikke kunne komme med hende. Men hun sagde bare, at det ikke kunne lade sig gøre. Måske ville hendes nye mand ikke vide af os.

Så besluttede Kulwa og jeg at flytte hen til vores bedstemor. Hun var rar ved os og gav os noget at spise. Men hun var også gammel, og en morgen vi vågnede, var hun død.”

Drengene var nu igen alene, og ville under ingen omstændigheder hjem til faderen. Broderen Kulwa forsvandt og Doto stod på et tog som blind passager til Dar es Sala-

am. Her levede han af rester han fandt på grøntorvet og af tiggeri indtil han havnede på Dogodogo Center.

Han ville gerne finde sin bror.

Doto prøvede at gå i skole en periode, men uden succes. Det var svært for Doto at finde ud af livet. Han havde mange gode kvaliteter rent menneskeligt, især var han meget omsorgsfuld overfor de andre børn.

Han havde brug for megen hjælp til at finde ud af at bruge sine kvaliteter.

Dotos billeder var meget enkle og skarpe i deres udtryk, og de bar alle vidnesbyrd om en opvækst under traumatiske vilkår.

Dotos maleri viser et menneske som kun kan se med et øje.

Anuari havde ligeledes en svær familiehistorie, som gjorde at han levede på gaden. En del af hans historie var at han som 3 årig faldt i en spand med kogende vand, så hans hænder og højre arm var handikappede efter ulykken. Vi fandt ham på gaden, hvor han tiggede. Her havde han levet i mange år.

Han var omkring 10 år. Han var genert og sky og meget flov over sine hænder. Jeg fik kontakt med ham, og han fortalte mig at han gerne ville lære at tegne og skrive, men aldrig havde troet at det kunne lade sig gøre. Jeg fortalte ham at jeg godt kunne lære ham at holde på en blyant og at han var velkommen på centret, hvis han ville være med til at male og have noget at spise. Der gik et stykke tid inden han fik samlet mod til at komme.

Anuari kom i gang med at skrive og tegne, og det viste sig at han var en kunstner med sine hænder. Han tegnede og malede de smukkeste billeder.

Vi var heldige at få midler hjem til operationer af begge hans hænder, så Anuari fik betydeligt bedre funktion i begge sine hænder.

Siden har Anuari fået kurser og uddannelse i tegning, maling og tryk.

På fotoene kan I se en glad Anuari i sit rette kreative element til trods for vanskeligheder med at håndtere sin blyant. I dagens anledning har han malet sig i ansigtet. Linoliumssnittene er også Anuaris værk.

Der er mange livshistorier at fortælle fra Dogodogo Center.

Det er godt at vide, der er folk dernede, som gør et stykke arbejde for nogle af de børn, som ellers ikke ville få hjælp til udvikle sig, skabe gode relationer, uddanne sig og få et bedre liv end et gadeliv.

Dogodogo Center har en hjemmeside, hvor I kan læse mere. Det kniber dog med opdatering af hjemmesiden.

Hvis I har lyst til at læse mere, kan I af mig låne årsrapport fra Dogodogo Center såvel som en bog med flere livsfortællinger, som UNICEF har udgivet i samarbejde med Centret, samt se flere billeder.

Vibeke Styrup

KIRKEGÅRDSNYT

Vi har lavet affaldspladsen på kirkegården om. Den er rykket tilbage imellem de store træer, så den er lidt gemt væk. Der er plantet en bøgehæk ud mod gravstederne.

Kirkeværgen

Billeder fra pensionisternes høstfest

Nørholm Pensionist, Idræts- og Efterlønsforening

afholder **GENERALFORSAMLING** onsdag d. 11. januar 2012 kl. 14.00 i Nørholm Forsamlingshus

Dagsorden iflg. vedtægterne.

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetællere
3. Formanden fremlægger bestyrelsens beretning til godkendelse
4. Kassereren fremlægger det reviderede regnskab til godkendelse
5. Indkomne forslag
6. Valg af bestyrelse, på valg er Bodil, Ove og Rita. Ove og Rita ønsker ikke genvalg
7. Valg af revisor, Olaf Sørensen er på valg

8. Valg af revisorsuppleant
9. Eventuelt

Efter generalforsamlingen er der kaffe og småkager. Derefter spiller vi bingo, 10 kr. pr. plade. Fine gevinster. Til slut serveres gule ærter m. tilbehør. Pris kr. 50,-. Tilmelding og betaling til Ove, tlf. 98 62 33 85, senest 4. jan. 2012.

Onsdag d. 8. februar i Sognesalen: Foredrag med Kriminalassistent Hugo Mortensen

som fortæller om sig liv og arbejde i P.E.T. gennem 30 år.
Pris kr. 50,- incl. kaffe og brød.

Onsdag d. 14. marts kl. 14.00 i Sognesalen:

Jens og Henry spiller og vi synger
Pris kr. 50,- incl. kaffe og brød

TELEFON/ADRESSER/ TRÆFFETIDER:

Sognepræst/Studentpræst:

Ib Skotte Henriksen, tlf. 9834 1207 / 2483 9602
fax. 98 34 24 01. e-mail: ish@km.dk
Nørholm Bygade 46, Nørholm, 9240 Nibe,
træffes bedst tirsdag-onsdag kl. 11-12, mandag og
torsdag kl. 18-19. Ikke fredag. Lørdag kun iflg.
aftale. Ellers på AUC, tlf. 99 40 80 81 /
99 40 90 96.

Præstens sekretær:

Else Skak Jensen, tirsdag til fredag på
Svenstrup kirkekontor, tlf. 98 38 36 05.

Menighedsrådet:

Formand Jonna Nielsen, tlf. 40 88 34 20.

Forretningsfører:

Margit Andersen, Morten Vingesvej 9,
9240 Nibe, tlf. 98 34 15 03.

Kontortid: Efter kl. 17 på hverdage.

Kirkeværgen Tove Bang Nielsen,
tlf. 98 34 14 93, træffes bedst mandag
kl. 17.15-19 og i weekends.

Per Sloth Bendsen, tlf. 98 34 19 19.

Lars Sletten Thomsen, tlf. 98 34 10 13.

Marianne Johansen, tlf. 98 79 10 60.

Majbritt Hjertmann, tlf. 29 44 11 29.

Organist: Julian Rasmussen, tlf. 31 25 15 49.

Kirkesangere:

Christina Dige Sloth Johansen, tlf. 25 52 19 69.

Kurt Warming, tlf. 51 20 07 98.

Graver og ringer:

John Christensen, tlf. 98 31 43 33 / 30 55 43 33,
træffes tirsdag-fredag kl. 12-13.

Træffes ikke mandag. E-mail: kirke36a@mail.dk

Korleder:

Inge Juul, tlf. 98 34 23 30.

Pensionistforeningen:

Formand Bodil Andersen, tlf. 98 34 13 63.

Næstformand Rony Christensen, tlf. 26 58 96 40.

Kasserer Ove Frimor, tlf. 98 62 33 85.

Sekretær Rita Jensen, tlf. 98 34 19 72.

PR Nancy Christensen, tlf. 98 34 19 26.

Hjemmeside: www.noerholmkirke.dk

Webadresse: www.norholmpensionister.dk Mailadresse: norholmpensionister@hotmail.com

GUDSTJENESTER

DEC. - JAN. - FEBR.	Nørholm	Sønderholm	Frejlev
4. dec. 2. s. i advent	10.30 S	9.00 S	14.00 S
7. dec. Onsdag	11.30 S Pensionist-julegudstjeneste		
11. dec. 3. s. i advent	16.00 S Luciaoptog julekrybsbespil v. Lillekor / Skokikor	19.30 SF Julemusikgudstjeneste	9.30 JSA Højmesse
18. dec. 4. s. i advent	-	9.30 JSA	11.00 JSA
24. dec. Juleaften	-	-	13.00 SF
	14.30 S	14.30 JSA	14.30 SF
	16.00 S	16.00 SF	16.00 JSA
25. dec. Juledag	10.30 S	9.30 JSA Højmesse	11.00 JSA Højmesse
26. dec. 2. juledag	-	-	9.30 SF Højmesse
31. dec. Nytårsaften	-	14.30 JSA	16.00 JSA
1. jan. Nytårsdag	16.00 S	-	-
8. jan. 1. s. e. H. 3 Konger	10.30 S	11.00 SF	9.30 SF Højmesse
15. jan. 2. s. e. H. 3 Konger	10.30 S	9.00 S	14.00 S
22. jan. 3. s. e. H. 3 Konger	14.00 SF	11.00 SF	9.30 SF Højmesse
29. jan. 4. s. e. H. 3 Konger	-	9.30 OV Højmesse m. efterf. kirkekaffe i sogneg.	11.00 OV
5. feb. Septuagesima	16.00 S Musikgudstj. med Aalborg Pigechor	11.00 JSA	9.30 JSA Højmesse m. efterf. kirkekaffe i kirkecentret
12. feb. Seksagesima	10.30 S	9.30 JSA Højmesse	11.00 JSA
19. feb. Fastelavn	14.00 S Fastelavns- børnegudstj. / Fam.gudstj. m. Skokikor / Lillekor	13.00 SF Fastelavns- gudstj. m. efterfølg. iønde- slagning og fest i sogneg.	9.30 SF Højmesse
26. feb. 1. s. i fasten	10.30 S	9.00 S	14.00 S
4. marts 2. s. i fasten	-	9.30 SF Sogneindsamling til Folkekirkens Nødhjælp	9.30 JSA Sogneindsamling til Folkekirkens Nødhjælp
11. marts Søndag	19.30 S Gospel- Musikgudstj. Kl. 14-17: Workshop		

S=Ib Skotte Henriksen - SF=Sussie Nygaard Foged - JSA=Jørn Skøtt Andersen - IF=Inge Frandsen
OV=Ole Volfing. Sognepræsten træffes bedst: Tirsdage & onsdage: 11-12, mandage & torsdage:
18-19 ÷ fredag. Lørdag kun iflg. aftale, tlf. 98 34 12 07, fax. 98 34 24 01,
E-mail ish@km.dk. Ellers på AUC som studenterpræst, tlf. 96 35 80 81.
Ellers henvendelse gennem sekretæren, Else Skak Jensen, på telefon 98 38 36 05.

Kirkebil

Ring til sognepræsten hvis du har brug for kørelighed til gudstjeneste + øvrige arrangementer til søndagsgudstjeneste. Ring senest torsdagen før søndagsgudstjenesten. Skotte.

Se vores hjemmeside: www.noerholmkirke.dk

KALENDER

7. december kl. 11.30

Pensionist-julegudstjeneste

11. december kl. 16.00

Luciaoptog og julekrybsbespil med Skokikor og Lillekor

Juleaften - 24. december:

Kl. 14.30 og 16.00

Juledag: Kl. 10.30

Nytårsdag: Kl. 16.00

5. februar kl. 16.00:

Musikgudstj. m. Aalborg Pigechor

19. februar kl. 14.00:

Fastelavns børne-/familiegudstjeneste i kirken m. Skokikor/Lillekor og efterfølg. fest i Nørholm Forsamlingshus

11. marts kl. 19.30:

Gospel-musikgudstjeneste. Workshop kl. 14-17.00. (Se inde i bladet!)

Torsdag 22. marts:

Vi får besøg af DK's mest sungne nulevende salmedigter: Hans Anker Jørgensen. (Se mere i næste nr.)

Skotte

Menighedsrådet ønsker
alle i sognet,
samt medarbejdere,
en glædelig jul,
og et lykkebringende nytår,
med tak for det gamle,
der snart rinder ud
På gensyn i de nye år.